

statě jsou jen opakováním toho, co uplatňováno bylo v první stoličce a v odvolání, odkazuje se, aby se předešlo opakování, na důvody napadeného rozsudku a i rozsudku prvního soudu. Důvody ty odpovídají stavu věci i zákonu, jakož i judikatuře (srovnej sb. n. s. 5084, 6061, 6793, 7415, 11342). Dodati jest tolik: Zajistiti si odbyť, se dobrým mravům nepřiči a proto není proti dobrým mravům, že si žalovaný pivovar ve snaze po zajištění odbytu žalující družstvo k odběru svého piva zavázal. Závazek ten není časově neomezený, nýbrž zní na dobu trvání zápůjček, po případě nejméně na dobu 12 let. Závazek nebyl převzat bez poskytnutí výhod žalovaným pivovarem. Již poskytnutí zápůjček ve značné výši 132.000 Kč v době, kdy se hostinec žalujícího družstva teprve stavěl, bylo výhodou, k čemuž se druží další výhody, poměrně nízký, jen 6%ní úrok, placení úroků pozadu a splácení jistiny po částkách podle odběru piva. Závazek odběru piva po stanovenou dobu, v určeném nejmenším množství a se stanovením pokuty, po případě odškodnění při nedodržení závazku není proti poskytnutým výhodám do té míry neúměrným, že se jeví jako vykořisťování žalujícího družstva, jež existenci jeho, po případě existenci jeho podniku ohrožuje. Poukaz žalujícího družstva, že prý ve smlouvách není stanovena povinnost žalovaného pivovaru k dodávání piva, že není stanovena jakost piva a ani jeho cena, neodpovídá skutečnosti. Podle obsahu smluv a zejména jejich smyslu je žalovaný pivovar povinen dodávati pivo dobré jakosti a za normálních podmínek, to jest i za normální ceny. Tvzení, že žalující družstvo je vydáno všanc libovůli žalovaného pivovaru, nemá opodstatnění. Dodávání piva špatné jakosti nebylo prokázáno. Závazek k odběru nejméně 400 hl piva ročně nemá toho významu, který mu žalující družstvo přikládá. Nemožnost odběru takového množství piva nebyla ani tvrzena a, kdyby nezaviněně k takovému poklesu odběru došlo, nebylo by žalující družstvo proti vykořisťování onoho ustanovení o nejmenším odběru bez ochrany. K vývodům dovolání o nicotnosti smlouvy nebylo lze přisvědčiti.

Čís. 12318.

Ustanoveným zástupcem ve smyslu § 24 polic. řádu pro Ústí nad Labem jest rozuměti toho, komu byla správa domu svěřena, nikoliv toho, koho majitel domu používá k plnění povinnosti uložené mu policejním řádem. Obecným příkazem domovníkovi neb služební smlouvou s ním nezcistili se majitelé domu povinnosti podle policejního předpisu.

Obec v Čechách jest oprávněna, ukládati majitelům domů, by udržovali a čistili veřejný statek. Ustanovení policejního řádu, ukládající majitelům domů, by udržovali a čistili chodníky, bylo vydáno v mezích platných zákonů.

Žalobkyně sklouzla, upadla a poranila se na neposypaném chodníku před domem žalovaných v Ústí nad Labem. Žalobě o náhradu škody proti majitelům domu a proti domovníkovi procesní soud první stolice vyhověl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Soud první stolice zjistil, že chodník v době úrazu byl hladký jako zrcadlo. Odvolací soud zjištění to převzal a doplnil je v tom směru, že šlo o náledí. Dovolací důvod podle čís. 4 § 503 c. ř. s. není potud proveden po zákonu, pokud dovolatelé nevycházejí ze zjištění, že na chodníku bylo náledí a že chodník nebyl posypán. Za škodu ručí netoliko domovník, jenž chodník neposypal, nýbrž i spolužalovaní majitelé domu. Podle § 24 polic. ř. pro Ústí n. L. jest majiteli domu nebo jeho zástupci uložena povinnost, by chodníky před domem byly od sněhu a ledu očištěny a by při náledí byly náležitě posypány. Ustanoveným zástupcem jest tu rozuměti osobu, které byla správa domu svěřena, nikoliv osobu, které majitel domu používá k plnění povinnosti jemu policejním řádem uložené. Obecným příkazem domovníkovi nebo služební smlouvou s ním žalovaní majitelé domu se nezprostiti povinnosti stihající je podle policejního předpisu. Příslušelo jim, by řádně dohlíželi, by chodník byl posypáván. Žalovaní majitelé domu si však tak nepočínali, neboť podle zjištění nižších soudů nebýval ani jindy chodník před jejich domem očištěn, takže to u porovnání s jinými chodníky až zaráželo. Jsou proto žalovaní majitelé domu podle § 1311 obč. zák. právi ze škody, nahodile vzniklé přestoupením předpisu, jenž hledí zabrániti náhodnému poškození chodců, když ani nenastoupili důkaz vývodní podle § 1298 obč. zák. Tento zákonný předpis ukládá tomu, kdo tvrdí, že mu bylo bez jeho viny zabráněno, by splnil svůj smluvní nebo zákonný závazek, by to dokázal. Za zákonný závazek jest pokládati i závazek uložený zmíněným policejním řádem. Námitka, že jen obec jest povinna, by se starala o pořádek a bezpečnost, a že není oprávněna, ukládati majitelům domu, by udržovali a čistili veřejný statek, není oprávněna. Již řád o čištění ulic ze dne 25. května 1838 (sb. čes. prov. zák. čís. 134) nařizuje, že při náledí jsou vlastníci a správci domů povinni, posypávati chodníky po celé délce své reality. Tato povinnost vlastníků domů trvá tedy již ode dávna. Podle § 28 čís. 3 čes. obec. zřiz. náleží obci mimo jiné péče o bezpečnou a lehkou jízdu a chůzi po silnicích a není pochybností o tom, že zmíněné policejní nařízení slouží tomuto účelu. Bylo tedy vydáno v mezích platných zákonů, a proto jest podle § 35 čes. obec. zřízení závazné. Že bylo vyhlášeno, vyplývá z předloženého opisu, kde je ustanovení policejního řádu uvedeno ve znění vyhlášky městské rady. Opak žalovaní nedokázali.